

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci žalobce: **Ing. V. M.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti oznámení žalované ze dne 11. 1. 2007 o zvýšení důchodu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 13. 9. 2007, č. j. 3 Cad 10/2007 - 31,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) svou kasační stížností napadá usnesení Městského soudu v Praze č. j. 3 Cad 10/2007 - 31 ze dne 13. 9. 2007, kterým byl vyzván, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení předložil plnou moc udělenou advokátovi pro řízení o kasační stížnosti podané proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2007, č. j. 3 Cad 10/2007 - 14, a aby tuto kasační stížnost prostřednictvím advokáta doplnil o náležitosti uvedené v § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s ustanovením § 103 odst. 1 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud se zabýval v souladu s ustanovením § 103 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 64 a § 120 s. ř. s. nejprve otázkou, zda jsou splněny podmínky řízení, tj. zákonem stanovené podmínky pro to, aby mohla být kasační stížnost meritorně projednána. Jednou z podmínek řízení je i přípustnost návrhu.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. platí, že soud usnesením odmítne návrh, jestliže je podle s. ř. s. nepřípustný.

Podle ustanovení § 104 odst. 3 písm. b) je kasační stížnost nepřípustná proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení. Nejvyšší správní soud konstatuje, že usnesení, kterým krajský soud pouze ve smyslu § 37 odst. 5 s. ř. s. vyzývá účastníka řízení k odstranění vad podání, popř. kterým ho vyzývá ve smyslu § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

k odstranění nedostatku podmínky řízení, má právě toliko procesní povahu. Konkrétně výzva účastníku řízení, aby napravit nedostatek podmínky řízení v absenci povinného právního zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., je nutným krokem při vedení řízení, který vyplývá z ustanovení § 108 odst. 1 s. ř. s. Na rozdíl od rozhodování o ustanovení advokáta pro zastupování v řízení o kasační stížnosti, jehož napadnutelnost kasační stížností Nejvyšší správní soud nezpochybňuje (srov. např. rozsudek ze dne 30. 9. 2003, č. j. 1 Azs 5/2003 - 47), výzva k odstranění nedostatku podání nemá jiný než čistě procesní charakter, a je ji proto nutno považovat za rozhodnutí ve smyslu § 104 odst. 3 písm. b).

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., neboť jde o návrh nepřipustný. Za této procesní situace se Nejvyšší správní soud nemohl věcně zabývat důvodností kasační stížnosti.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu - kasační stížnosti - nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. března 2008

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu